

Pinus resinosa

sosna czerwona

Północnoamerykański gatunek sosny, wprowadzony do uprawy w Europie już w 1756 roku (Anglia), tworzący średniej wielkości drzewa osiągające 15-25 metrów wysokości. Pokrój młodych roślin stożkowy, w starszym wieku gałęzie mają tendencję do wyginania się ku górze. Kora pomarańczowoczerwona. Igły zebrane po dwie w pęczku, zielone, cienkie do 15 cm długości, skupione na końcach pędów. Szyszki małe, osadzone po kilka sztuk na grubych szypułkach, osiągające do 5 cm długości i 4 cm średnicy. Po otwarciu przez trzy lata pozostające na drzewach. Po odpadnięciu na gałęziach pozostają ich fragmenty. Gatunek o bardzo małych wymaganiach uprawowych, dobrze rosnący nawet na słabych, kamienistych glebach. Stanowisko do uprawy powinno być zdecydowanie słoneczne. Polecany szczególnie jako pionierski gatunek do zagospodarowywania miejsc zdegradowanych, np. hałd pokopalnianych, oraz terenów skalistych. W Polsce gatunek w pełni mrozoodporny.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	Kanada i USA, głównie rejon Wielkich Jezior
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeciętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona

zastosowanie	ogrody przydomowe parki rekultywacja kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody)
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Pinus resinosa* w Polsce

HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkółka Roślin Ozdobnych

